

som ogsaa over alt her i Landet i saa høj Grad have bebyrdet Kommunernes Budgetter. Medens disse Krav ikke kunde afvises, har Regeringen ikke ladet det mangle paa Bestræbelser for paa andre Omraader at indskrænke Udgifterne saa vidt, som den paa nogen Maade har anset det for forsvareligt, og Erfaringen har endog vist, at man paa St. Croix i den Retning vist nok var gaaet for vidt, idet man i for høj Grad havde formindsket Dens militære Styrke. Foranlediget ved, at det i den Lovforslaget ledsagende Udvalgsbetænkning fra St. Thomas Kolonialraad findes anført, at man for denne Øs Bedkommende stadig har protesteret imod den bekostelige Administration og anbefalet Indskrænkning i alle Brancher, men at dette har været forgæves, har Udvalget hos Ministeriet udbedt sig Oplysning om, hvilke bestemte Forslag til Indskrænkning i Øernes Administration, der maatte være stillet af nævnte Kolonialraad, og man har herpaa modtaget den som Bilag II aftrykte Besvarelse, hvoraf det fremgaar, at Raadet vel i Løbet af nogle Aar successive har anbefalet Besparelser til et Beløb af \$ 3,150 aarlig, men at disse forskellige Forslag enten vare stridende mod Koloniallovens Bestemmelser eller imod almindelig gældende Regler og for et enkelt Forslags Bedkommende endog vilde have ført til en forøget Udgift for Kolonialkassen. Naar hertil kommer, at Kolonialraadet endvidere har foreslaaet en Besparelse af \$ 900 een Gang for alle paa et Omraade, hvor man imidlertid stod over for et uafviseligt offentligt Krav, er hermed opregnet de Forslag til Besparelser, Kolonialraadet har haft at anbefale, og da saaledes denne med Forholdene nøje kendte lokale Myndighed i Virkeligheden ikke har kunnet bringe nogen som helst acceptabel Besparelse i Forslag, er det paa Forhaand lidet sandsynligt, at dette skulde lykkes Udvalget. I den sidste halv Snes Aar er der, som oplyst i Motiverne, af Regeringen gennemført Besparelser for St. Thomas til Beløb af over

\$ 20,000 aarlig ved Inddragelse af Embeder, Nedsættelse af Lønninger o. s. v., og lignende Indskrænkninger ere ligeledes iværksatte paa St. Croix, saa det er ikke til at undres paa, at Grænsen snart maa være naaet, hvor ingen Besparelse længer forsvarelig lader sig opnaa. Der udtales af det første Mindretal den Formening, at der ved en Omordning af Administration, af Domstole og Politivæsen skulde kunne spares særdeles meget, men naar vi bortse fra den totale Ophævelse af al overordnet administrativ Myndighed, som dette Mindretal bringer i Forslag, antage vi ikke, at der paa dette Punkt lader sig opnaa anden Besparelse for St. Thomas Bedkommende end ved en allerede paataent Sammenlægning af Byfoged- og Politimesterembedet, der formentlig vil finde Sted ved Embedsledighed. Paa St. Croix er allerede for en Del Aar tilbage det ene af de tre Politimesterembeder nedlagt, og det vilde formentlig være ganske umuligt for en enkelt Politimester forsvarelig at varetage disse vigtige Forretninger. Naar det henstilles at lade Overretten bortfalde, maa det vel erkendes, at denne Ret kun har et saare ringe Omraade, men det vilde uden Tvivl forvolde store Ulemper og Bekostninger for Befolkningen, om Paaante af Retsjager altid skulde nødvendiggøre en Indbringelse til kongerigste Domstole, være sig for en herværende Overret eller direkte for Højesteret. Uagtet Overretten af Besparelshensyn nu kun bestaar af en enkelt Dommer, viser det sig dog, at det for langt det overvejende Antal af civile Retsjager forbliver ved denne Rets Dom, da man styr Bekostningen ved at føre Sagen ind for Højesteret. Det er tilmed ikke nogen særdeles væsentlig Besparelse, der vilde opnaas ved at ophæve Overretten, og denne Besparelse kunde efter vor Formening i alt Fald til Dels opnaas ad anden Vej med Bevarelse af en lokal Melleminstans, hvad vi dog ikke finde os opfordrede til at fremkomme med Forslag om.

Til Ophjælpning af Øernes Tilstand